

FORSTIHUUTO

1/2023

Akateemisen kyykän MM-kisoihin Hervantaan lähdettiin Viikistä sankoin joukoin. Kevätaurinko paistoi, pieni pakkasen puri poskia ja tunnelma oli korkealla. Menestykseltäkään ei välttytty – jopa kaksi metsäylioppilaiden neljästä joukkueesta pääsi jatkopeleihin heittämään kapulaa!

VIERASKYNNÄ SAHATEOLLISUUDELTA ▲ VAIHDOSSA KANADASSA ▲
ESITTELYSSÄ MYÖN UUSI HALLITUS ▲ FORSTILAN VIIMEINEN FORSTI

Forstihuuto 1/2023

Sisältö

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajalta
- 5 Vieraskynä
- 6 Vaihto-opiskelu Kanadassa
- 8 Kadonnut heimo:
Forstilan viimeinen forsti
- 10 Museoretki
- 14 Hallitus 2023
- 16 Uusi opetussuunnitelma
- 18 Jonottamisen ilo
- 20 Tutkimusmetsät 100 vuotta
- 22 Päivä forstina
- 23 Jahtivoudin palsta
- 24 Tiedottaja tiedottaa

Toimitus

PÄÄTOIMITTAJA Tyyne Vuorela
MUU TOIMITUSKUNTA Toivo Jokinen,
Helmi Lilleberg, Eetu Rosnell, Elias Liima-
tainen, Albert Häme, Taki Vepsäläinen,
Maria Selin ja Matias Virta

TAITTO Pinja Hermunen ja Johanna
Tuviala

KANNEN KUVA Metsäylioppilaita
akateemisen kyykän MM-kisoissa
Hervannassa. Kuvan otti tuntematon
kanssapelaaja.

SÄHKÖPOSTI

forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET

etunimi.sukunimi@helsinki.fi

*Forstihuuto on Metsäylioppilaat ry:n
lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa.
Metsäylioppilas on Forstihuudon
erikoisnumero.*

Forstihuuto saa Hyy'n järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat ry

PAINOPAIKKA Bookcover Oy

LEVIKKI 50 kpl

ISSN-L: 1459-9946

ISSN: 1459-9945

Pääkirjoitus

Tervehdys arvoisat kanssaopiskelijat ja muut lukijat. Olen **Työne**, *Forstihuudon* uusi päätoimittaja ja tämä on ensimmäinen pääkirjoitukseni. Heti ensimmäistä pääkirjoitusta suunnitellaksani törmäsin kuitenkin ongelmaan; miten keksiä naseva, merkityksellinen ja nokkela pääkirjoitus?

q Greatest editorials ever written

Smithsonian Magazinen listaamien 10 unohtumattomimman amerikkalaisen pääkirjoituksen joukossa on niin floppeja kuin mestariteoksiakin. Muiden muassa yksi luetuimmista ja uudelleen julkaistuimmista amerikkalaisista pääkirjoituksista, **Francis Pharcellus Churchin** *The Sun* -uutislehden vuonna 1897 kirjoittama pääkirjoitus "Is there a Santa Claus?". Teksti on Churchin vastaus 8-vuotiaalle tytölle, **Virginialle**, joka pohtii, onko Joulupukki olemassa. Church vakuuttelee pientä lasta, että aidoimmat asiat elämässä ovat sellaisia, joita ei voi nähdä. Joulupukki on olemassa yhtä varmasti kuin rakkaus, anteliaisuus ja omistautuminenkin. Voi mitä hyvän mielen julistuksellisuutta! Minulle ei valitettavasti ole lähetetty kysymyksiä, kuten ovatko metsän jumala Tapio tai **Martti Tertti** olemassa, joten en pääse julistamaan sen varjolla elämän merkityksellisistä asioista.

q Millainen on hyvä pääkirjoitus?

Hyvä pääkirjoitus on kuohuttava, vakuuttava, silmiä avaava ja rohkea. Pääkirjoitus on usein lehden virallinen kannanotto, joten sen täytyy edustaa lehden yleistä linjaa. Päätoimittajana minulla on siis suuri

vastuu *Forstihuudon* tulevasta linjasta. Lähdenkö horjuttamaan metsäylioppilaiden juurtuneita ajatusmalleja vai pyrinkö miellyttämään lukijoita? Keksinkö joskus kunnollisia aiheita? Se kaikki jää nähtäväksi seuraavissa numeroissa.

Lopulta pääkirjoitus on kuitenkin vain yhden ihmisen ajatuksia ja pohdintoja, ei sen enempää eikä vähempää. Tämä pääkirjoitus ei tule päätyämään historiallisten pääkirjoitusten listalle, mutta se päättyy minun päätoimittajaurani aikajanelle ja aika näyttää, missä sen janan päätepiste on. Jos minun on tässä kirjoituksessa jotain julistettava, niin julistan Viikin kevään alkaneeksi!

Hyvää kevättä ja tsemppiä opintoihin!

Työne Vuorela
Päätoimittaja

Taustan kuva: Johanna Tuvala

Puheenjohtajalta

Ryminällä liikkeelle!

Hyvät kanssaopiskelijat ja muut lehteämme lukevat. Syksyllä suurta osallistujamäärää ja jännitystä nauttinut metsäylioppilaiden ainejärjestön vaalikokous on synnyttänyt teille hallituksen, josta tiedän kertoa seuraavaa:

Olemme vahvuudeltamme täydet kaksitoista henkeä ja meihin kuuluu niin uusia tekijöitä, kuin rautaisia hallitusveteraaneja. Olen ilokseni saanut huomata, että meitä yhdistävät vahva halu edistää ainejärjestömme hyvinvointia, ideoida uutta ja nähdä vaivaa tavoitteisiin pääsemiseksi. Löydämme toimivia kompromisseja haastavissakin kysymyksissä ja asetamme yhteisen edun toiminnassamme etusijalle.

Tammikuun aikana kokoustimme tiheään tahtiin, mikä ei kuitenkaan estänyt kokouksia venymästä lähes aina kolmituntisiksi. Vuoden alkuun on riittänyt useita käytännön asioita, joita jokainen hallitus hoitaa saadakseen toimintansa rullaamaan. Nopeasti mieleen tulevia esimerkkejä ovat hallituksen järjestäytyminen, toimintasuunnitelman luominen, vuosijuhlien eteenpäin vienti ja yliopiston tilojen avainten hankinta hallitukselle.

On ollut energisoivaa kuulla kokouksissa hallituksen jäsenten ideointia tulevan vuoden tapahtumista ja yleisesti toiminnan kehittamisestä. Mielenkiintoisia ideoita tuntuu olevan jo enemmän, kuin mitä ehtisimme koko vuoden aikana toteuttamaan, mikä on oikein positiivinen ongelma. Pyrimme valitsemaan ideoista parhaat sen mukaan, mikä on ollut aiemmin suosittua tai todennäköisimmin jäsenistömme mieleen.

Järjestettävien tapahtumien mieluisuuden varmistamiseksi toivon jäseniltämme

vuorovaikuttamista hallituksen suuntaan. Olkaa aktiivisia ja viestitelkää mielessänne olevista asioista matalalla kynnyksellä. Rakentava palaute on kullannarvoista ja tärkeimpiä työkaluja kehittäessämme ainejärjestön toimintaa eteenpäin. Muun muassa tätä varten metsäylioppilaiden Telegram-kanava on luotu, mutta haluessanne voitte ottaa yhteyttä suoraan hallituksen jäseniin. Yhteystietomme päivittyvät piakkoin Metsäylioppilaat ry:n nettisivuille.

Kertokaa mitä haluisitte tulevan vuoden mahdollisesti pitävän sisällään. Olivatko Tapionääri-visailu ja vuoden ensimmäiset metsän teemasitsit onnistuneita? Onko metsäylioppilaiden ainejärjestö tuntematon ja liittyminen jäänyt tekemättä? Kaikki loistavia syitä ottaa meihin yhteyttä.

Tulevaa vuotta innolla odottaen

Toivo Jokinen

Metsäylioppilaat ry:n puheenjohtaja

Kuva: Mikko Autere

Auringonnousun ala

Parikymmentä vuotta sitten tuolloin 24-vuotias Vantaan Martinlaaksossa lapsuutensa ja nuoruutensa viettänyt sahamiehen alku asteli sisään erään pohjoiskarjalaisen sahan porteista ensimmäiseen varsinaiseen työpaikkaansa. Hän sai vastuulleen noin 25 osajan esihenkilötehtävän sekä osaston tuotantotehokkuuden ja turvallisuuden. Hyvin pian sen jälkeen tämän sahamiehen työura kääntyi tuotannon ja myynnin suunnittelun kautta kohti sahatavaran kansainvälistä myyntiä. Ja kun sahamies nyt katsoo työuraansa taaksepäin, hän huomaa vuosien varrella pitäneensä konttoriaan kolmella eri sahalla kolmessa eri maakunnassa, myyneensä yli kymmenen eri sahan tuotantoa yli 30 eri maahan, käyneensä työmatkalla Euroopan maiden lisäksi mm. Etelä-Koreassa, Japanissa, Saudi-Arabiassa ja Tunisiassa, nähneensä kolme mittavaa investointiprojektia sekä verkostoituneensa kymmenien alan ihmisten kanssa.

Tämä lyhyt yhteenveto työurastani sahateollisuudessa ei ole lainkaan poikkeuksellinen. Monilla työkavereillani ja tutuillani tarinat ovat itse asiassa merkittävästi vaiherikkaampia ja monipolvisempia. On vaikea keksiä toista vastaavaa alaa, jossa nuorilla henkilöillä on mahdollisuus niin aikaisin päästä erittäin kansainvälisiin, vastuullisiin ja isojen liikevaihtojen ympäröimiin tehtäviin. Ja vaikka sahatavara onkin Suomen viidenneksi merkittävin vientituote (2,7 miljardia euroa vuonna 2021), alalla työskentelevien ihmisten lukumäärä on loppujen lopuksi aika pieni ja näin ollen kattava verkostoituminen on aktiiviselle henkilölle helppoa. Oman hienon lisänsä sahaliiketoimintaan tuo myös se, että sahatavara on ekologisesti kestävä tuote, joka sitoo hiiltä koko

elinkaarensa ajan ja jonka avulla voidaan korvata monia fossiilisia raaka-aineita ja materiaaleja. Tässä työssä pääsee siis aidosti tuomaan kestäviä ratkaisuja globaaleihin haasteisiin – ihan joka päivä.

Viimeiset kaksi vuotta on ollut alalla todellista myötätuulen aikaa, kannattavuus on ollut erinomaista, monia isoja yrityskauppoja on tehty ja investointeja sekä toteutettu että uusia käynnistetty. Nykyisin alan ihmisiä jututtaessa ylivoimaisesti suurin huoli kohdistuu rekrytointeihin. Tuotannon työntekijöitä löytyy kohtuullisesti, mutta esihenkilöistä on huutava pula, puhumattakaan jo kokemusta omaavista päällikkötason prospekteista. Yhtenä syynä tähän on luonnollisesti alan koulutusmahdollisuuksien vähäisyys, mutta pääasiallinen syy on nuorten alalle hakeutuvien henkilöiden alhainen lukumäärä.

Kun pohditte kesätyöpaikkoja, harjoittelupaikkoja ja työuranne alkuaskeleita, pitäkää mielessä sahateollisuus. Muistakaa myös, kuinka antoisaa ja rikastuttavaa on nähdä maailmaa suurten kaupunkiemme ulkopuolella, ja heittäytyä rohkeasti sahateollisuuden pauloihin. Opiskelukaveriani lainaten sahaliiketoiminnan ainoa huono puoli on se, että työpaikasta saattaa tulla yllättävänkin äkkiä rakas harrastus, suoranainen intohimon kohde.

Tervetuloa sahatavaran mahtavaan maailmaan!

Ville Valio
aluemyyntijohtaja, Eurooppa

*Metsä Fibre Oy
puheenjohtaja*
Suomen sahateollisuusmiesten yhdistys

Vaihto-opiskelu Kanadassa

TEKSTI JA KUVAT: HELMI LILLEBERG

Aloittaessani metsätieteen opinnot Helsingin yliopistossa 2020 tiesin haluavani suorittaa vaihto-opinnot Kanadassa. Vaihtokohteekseni valikoitui Ontarion provinssissa, Kingstonin kaupungissa sijaitseva Queen's University. Vaihtoajankohta määräytyi tutkintorakenteen mukaisesti kolmannen vuoden syksyyn.

Suoritin syyslukukauden aikana neljä kuuden opintopisteen kurssia, jotka Suomessa tehdyn opintosuunnitelman mukaan olivat vapaavalintaisia opintoja. Koska olin aiemmissa opinnoissani huomannut nauttivani kenttätyöskentelystä, hakeuduin myös Kanadassa kenttäkurssille, joka järjestettiin heti vaihdon alussa yliopiston omalla biologisella asemalla (Queen's University Biological Station) noin 40 kilometrin päässä Kingstonin kaupungista. Asemalla on yli seitsemänkymmenen vuoden historia opetuksessa ja tutkimuksessa. Hyytiälän metsäaseman tavoin biologisella asemalla oli omat keittäjät sekä mahdollisuus muun muassa laboratoriotyöskentelyyn.

Kenttäkurssin lisäksi suoritin kaukokartoituksen ja fotogrammetrian peruskurssit, joilla molemmilla opeteltiin myös erilaisten soveltavien ohjelmistojen käyttöä. Helsingistä tuttuun tapaan kursseilla oli viikoittaiset palautettavat harjoitukset sekä tentti. Kursien arvosana painottui kuitenkin selvästi enemmän palautettaviin tehtäviin kuin tentteihin. Myös läsnäolo opetuksessa tuotti 15 %

loppuarvosanasta. Edellä mainittujen kolmen kurssin lisäksi opiskelin myös ympäristöpolitiikkaa. Vaikka Queensissa ei ollutkaan erikseen metsätieteen opetusta, kaikki suorittamani kurssit tukivat Helsingissä oppimaani ja ovat hyvin sovellettavissa metsäalalle.

Vaihto-opinnot antoivat sopivasti perspektiiviä suomalaisen ympäristö- ja metsäpolitiikkaan sekä siihen millaista opetus ja tutkimus Kanadassa on. Tutustuin niin paikallisiin kuin muihin kansainvälisiin opiskelijoihin. Pääsin retkelemään upeissa maisemissa ja tutustumaan kanadalaiseen kulttuuriin niin musiikin kuin urheilun muodossa. Kingstonista oli helppo matkustaa myös parin tunnin ajomatkan päässä sijaitseviin isompiin kaupunkeihin Montrealiin ja Torontoon. Kesken lukukauden oli myös viikon mittainen syysloma, jonka aikana matkustin Kanadan länsirannikolle.

Asetin ennen vaihtoon lähtöäni itselleni kaksi konkreettista tavoitetta: oppia lisää englannin kieltä sekä päästä kenttäkurssille. Metsämiesten Säätiöltä saamani apuraha mahdollisti näiden tavoitteiden täyttymisen.

Hanketta on rahoittanut Metsämiesten Säätiö. Lahjoitukset ja säätiöfuusiot ovat tärkeä osa Säätiön yleishyödyllisen toiminnan vaikuttavuutta. Lisätietoa www.mmsaatio.fi

Biologisen aseman venevaja.
Asema sijaitsee Opinicon järven rannalla.

Joffre Lakes Provincial Park Brittiläisessä Kolumbiassa.

Queensin kampuksella oli useita vanhoja
kauniita rakennuksia. Kuvassa Douglas Library.

Kadonnut heimo

Forstilan viimeinen forsti

EETU ROSNELL

Muutoksen etäisen jylinän repiessä taivasta pitkin voi kohta odottaa saavansa sadetta niskaansa. Ja kun vesi nousee, ei kannata ajatella kuin kivi; niinhän se Bob Dylan lauloi muinoin.

Lyriikoista inspiroituneena yläkerrassa päätettiin, että asialle pitää tehdä jotain! Paineet ovat kovat, vaakakuppi näyttää kohtuutonta, ja uudessa maailmassa täytyy pelata pelin hengen mukaisesti. Kansainvälisyys, vaihtoehtoiskustannus -- Ah! -- MISSIO! Uudet tuulet puhaltavat! Ja jotkut vielä kehtasivat väittää kirstun kumisevan tyhjiyttään; *täysin perätön väite*. Kellarin uumenista kaive-
tusta kirjasesta tarvitsi löytää vain yksi pieni sana ja pulma voitiin laulaa suohon: kanavointi. Tämän voimasanan turvin nuo pienet Väinämöiset käärivät hihansa, suoristivat hattunsa ja ryhtyivät toimiin. Kurjat metsäläiset ajettiin esi-isiensä mailta evakkoon, halki kiuvan erämaan (Helsinki), kauas lännen vehreistä maista syrjäiseen idän reservaattiin. Jäljelle jääneet joutuivat omaksumaan uuden kulttuurin tuulipukuisten pipopäiden joukossa... Lyhytvartistet saappaat, Fjällräven ja alkoholi-ton olut.

Näin päättyi Forstilan tarina.

Mikä ihmeen "Forstila"?

Vuonna 1958 valmistui Munkkivuoren pohjoisosaan kerrostalo, jonka osoitteeksi tuli Ulvilantie 23. Tästä kerrostalosta 20 asuntoa varattiin Metsämiesten Säätiön omistamiksi opiskelija-asunnoiksi, johon vain metsäylioppilailla oli etuoikeus hakeutua asumaan. Tästä

syntyi metsäylioppilaiden ikioma asuntola nimeltä Forstila. Mutta Forstila on nyt lakannut olemasta, ainakin virallisesti. Elämä Forstilassa oli – ja pienissä määrin on vieläkin – rauhallista ja mukavaa, suorastaan seesteistä. Samassa rapussa forstien kanssa asustivat lapsiperheet, vanhat pariskunnat ja ehkä muutama yksinasujakin, joita kaikkia yhdisti jaettu halu hyvämieliseen kerrostaloasumiseen. Halu ei kuitenkaan aina toteutunut, mutta motivaatiota yrittämiseen oli.

Asuntojen väliset huonosti ääntä eristävät tiiliseinät kannustivat tietynlaiseen hiljaisuuteen, koska kaikki tiesivät kuinka tuskallista on elää metelöivän naapurin kanssa... Nämä ihmiset oikeasti kävivät töissä! Opiskelijat olivat talossa vähemmistö, mutta ei sorretti sellainen. Hyvään käyttöön myös tahditti isännöitsijän rautainen ote, joka vakaumuk-sellisesti antoi kengänkuvaa perseeseen varsin vähäisillä varoituksilla. Näin kävi seinänaapurileni, joka puhelimeen kälättäessään sai minut haluamattani tietoiseksi hänen yksityiselämänsä tuskista aina oudoista luomista hänen äitinsä hyvinvointiin. Lauantai-iltaisain en ollut varma ujelsiko naapurissa nälkäinen norppa vai lähtikö ääni kenties ihmisestä. Peilikuvana naapuristani forstit taas olivat hiljaisuudellaan ja hyväkäytöksisyydellään erittäin hyviä kanssa-asujia, joista moni voi vain ja ainoastaan haaveilla. (Lienee sanomattakin selvää, ettei tuo hiljaisuus nyt ihan sataprosenttisesti aina pitänyt paikkaansa, mutta jos nyt verrataan

Elämä Forstilassa oli – ja pienissä määrin on vieläkin – rauhallista ja mukavaa, suorastaan seesteistä.

Piirros Ella Valkaman ottaman kuvan pohjalta, julkaistu ensimmäisen kerran vuoden 2019 *Metsäylioppilas*-lehdessä. Kuva: Johanna Tuviala

erääseen toiseen metsäläisten asuttamaan opiskelija-asuntolaan niin... *Juuh.*)

Rauhallista ilmapiiriä tahditti Munkkivuoren suorastaan idyllinen miljöö, jossa välillä viikonloppuaamalla herätessä saattoi kuulla ulkoa kaukaista kirkonkellojen soittoa, mikä on asia, jonka odottaa kokevansa vain ulkomailla. Pitkulaisten ja sokkeloisten kerrostalojen välissä kasvoi vanhoja petäjiä kiemuraoksineen ja teiden kulmia koristivat syreenit ja alppiruusut. Ulkoalueiden hyvä kunto oli suorastaan mystistä, koska en käytännössä koskaan nähnyt talonmiestä! Ehkä paikallisella Hagridilla ei ollut *Klubia*, jossa lötkötellä katsoen Yle Tee-maa aamuyöllä. Muutoinkin koko asuinpaikka on kuin suuri linnavuori, jonka ympärille Ulvilantie muodostaa muurin, eristäen sen muusta Helsingistä omaksi maailmakseen.

Munkkivuoren eristäytynyt tunnelma ei rajoittunut pelkästään omaksi rauhaksi pääkaupungista; kadonneen heimon forsteille se

toimi omanlaisena retriittinä, jonne saattoi vetäytyä lataamaan sosiaalista akkuaan kaukana kampuksesta ja sen päätähuimaavasta opiskelijaelämästä. Jatkossa tuollaisen luksuksen löytäminen on yhä vaikeampaa forstille, vaikka sen toki voi saavuttaa myymällä sielunsa HOASille ja jonottamalla reilun vuoden päivät sopivaa yksiötä. Harmi ja sääli niille, jotka haluavat välttää *viikkiintymisen* kaikine lieveilmiöineen. Mutta ovatko asiat silti huonosti?

Silvica tulee olemaan jatkossakin riemukas ja lämpöinen reservaatti metsäläisten pienelle heimolle. Siellä on taattuna lajityypillinen elämä, runsaan kokoiset yksiöt, halpa vuokra, värikäs asuinkunta ja suuret metsästysmaat. Olkoon se sitä vielä toiset 50 vuotta. Mutta silti täytyy muistaa, että mikään ei ole itsestään selvää, vaan kaikki voi muuttua muutamassa vuodessa. Jylisevätkö muutoksen murinat vielä jokin päivä Silvican taivaan yllä? Vaikea sanoa, toivottavasti ei vielä pitkään aikaan. 🌲

Toimituskunta Serlachius-museo Gustafin aulassa. Taustalla Lennart Segerstrålen freskot *Maa* (vas.) ja *Metsä* (oik.) (1935).
Kuva: Riitta Jyrinki / oppaamme

Metsäylioppilas-lehden karonkka

Toimituskunta tutustumassa Gösta Serlachiuksen taidesäätiön toimintaan Mäntässä

ELIAS LIIMATAINEN

Metsäylioppilas-lehden toimituskunnan karonkkaretki suuntautui tänä vuonna Serlachius-museoihin Mänttään. Saimme tutustua Gösta Serlachiuksen taidesäätiön ja Serlachius-museoiden avulla Suomen metsäteollisuuden historiaan, sen kehitykseen Mäntässä ja koko Suomessa sekä ennen kaikkea taidesäätiön mittaviin kokoelmiin.

Kauppaneuvos **Gustaf Adolf Serlachiuksen** (1830–1901) veljenpoika vuorineuvos Gösta Serlachius (1876–1942) perusti nimeään kantavan taidesäätiön vuonna 1933 turvatakseen keräämänsä taidekokoelman tulevaisuuden. Säätiön tehtävänä oli perustaa museo Mänttään, ylläpitää ja kasvattaa kokoelmaa sekä kaunistaa teollisuuspaikkakuntaa taiteella. Museo avautui vuonna 1945 Joenniemen kartanossa, Mäntässä, joka hänen omien sanojensa mukaan oli nähnyt kokoelman synnyn.

Museotoiminnan määrätietoinen kehittäminen alkoi 1970-luvulla seuraavien sukupolvien aikana vuorineuvos **Ralph Erik Serlachiuksen** (1901–1980) ja vuorineuvos **Gustaf Serlachiuksen** (1935–2009) toimesta.

Vuonna 2003 taidesäätiö laajensi toimintaansa avaamalla nykyisen kulttuurihistoriallisen Serlachius-museon, Gustafin, entiseen yhtiön pääkonttorirakennukseen. Rakennus oli vapautunut käytöstä vuoden 1986 lopussa, kun G. A. Serlachius Oy fuusioitui Metsäliiton

Toimituskunta Serlachius-museo Gustafin toisessa kerroksessa. Aulaa kiertävässä sisäparvekkeessa Lennart Segerstrålen friisi *Mäntän syntyhistoria* (1937). Kuva: Mikko Autere

Toimituskunta ihmettelemässä taitavasti vajaanarmäiseksi naamioitua teosta Serlachius-museo Götåssa. Kuva: Pinja Hermunen

Teollisuus Oy:n kanssa ja syntyneen Metsä-Serla Oy:n pääkonttori siirtyi Helsingin Fabianinkadulle.

Vuonna 2014 Joenniemen kartanon, taidemuseo Götan, yhteyteen avattiin uusi paviljonkirakennus, joka nykyaikaisti museon kokoelma- ja näyttelytilat. Museolaajennuksen valmistuminen moninkertaisti toiminnan ja teki Serlachius-museoista merkittävän Suomen suurkaupunkien ulkopuolella sijaitsevan kulttuurikohteen. Voidaan varmasti sanoa, että Joenniemen kartanon tiloissa toimiva Serlachius-museo Götå on nykyisin yksi maamme johtavista taidemuseoista ja että sen kokoelmat ovat erittäin merkittäviä myös pohjoismaisessa mittakaavassa.

Taidekokoelman ytimessä ovat Suomen taiteen kultakauden (1880–1910) teokset, keskeisimpänä **Akseli Gallen-Kallelan** tuotanto. Götå Serlachius ystävystyi taiteilijan kanssa, jota oli tukenut jo Mäntän tehtaan perustaja, kauppaneuvos G. A. Serlachius. Muita laajoja kotimaisia taidekokonaisuuksia on muun muassa **Albert Edelfeltiltä, Helene Schjerfbeckiltä, Ellen Thesleffiltä, Hugo**

Simbergiltä, Lennart Segerstrålelta, Marcus Collinilta ja kuvanveistäjä **Emil Wikströmiltä**. Oman aikansa modernisteilta teoksia on esimerkiksi **Magnus Enckelliltä, Tyko Salliselta** ja kuvanveistäjä **Wäinö Aaltoselta**. Lisäksi kokoelmaan kuuluu noin 100 teosta vanhaa eurooppalaista taidetta 1400–1800-luvuilta. Kaiken kaikkiaan taidesäätion kokoelma kattaa yli 10 000 teosta, ja kokoelmaan kuuluu maalaus- ja veistotaiteen ohella luonnoksia ja grafiikkaa sekä viime vuosina hankittuja nykyaikaisen taiteen teoksia, mukaan lukien valokuva- ja videotaidetta.

Toimituskunta suosittelee lämpimästi kaikille metsäylioppilaille vierailua Mäntän Serlachius-museoissa, jotka eivät muuten kaukana Hyytiälästä sijaitse. 🌲

SUOMEN METSÄSÄÄTIÖ

Suuri kiitos Suomen Metsäsäätiölle, joka mahdollisti retkemme kuljetuksen välillä Helsinki-Mänttä-Helsinki.

Kuva: Mikko Autere

Hallitus 2023

Yhdistä hallituslainen ja kuvaus!

- 🌲 Suosikkirahkasammal
- 🌲 Mieleenpainunut opiskelijatapahtuma
- 🌲 Hydemuisto

1. **Tero Puukka**, K-112, taloudenhoitaja
2. **Olli Härkälä**, K-112, sihteeri
3. **Taki Vepsäläinen**, K-114, yhdenvertaisuusvastaava
4. **Veera Korsimo**, K-113, työelämävastaava
5. **Toivo Jokinen**, K-113, puheenjohtaja
6. **Eetu Rätty**, K-113, urheiluvastaava
7. **Vilja Vanonen**, K-114, emäntä
8. **Belinda Mäki**, K-112, varapuheenjohtaja
9. **Valter Huttunen**, K-113, isäntä
10. **Elias Liimatainen**, K-112, kansainvälisyysvastaava
11. **Lauri Hakkarainen**, K-114, fuksivastaava
12. **Albert Häme**, K-113, kulttuuri- ja opintovastaava

a 🌲 *Sphagnum capillifolium*, eli se apilankukan muotoinen "pompom" kangasrahkasammal
 🌲 Sampsan hirvipeijaiset, haitarimusiikki ja kylpytynnyriepisodi eräänä syksyisenä iltana 2021

🌲 Vuorijärven suon pettyneen petäjän läpikairaus jäätävillä käsivoimilla ja tuskastunut assistentti M.M., sekä samassa paikassa kaulaimen kadonneiden pulttien etsintä mahallaan mustikkavarvikossa kahlaten arvoisan kollegani A.S.:n kanssa (pultteja ei ikinä löytynyt)

b 🌲 *Sphagnum lindbergii*
 🌲 HT, aina
 🌲 Hydeapprot Rekolan kanssa

c 🌲 *Sphagnum capillifolium*
 🌲 Fuksisyksyn (2019) HT
 🌲 Jahtien raikkaat aamut

d 🌲 Sp
 🌲 ruka -> ootko kuullu?.,
 🌲 Talonpoikaistanssit

e 🌲 *Sphagnum divinum*
 🌲 HT 2021
 🌲 Vanhempi yliopistonlehtori haluaa heittää darrasta toipuvan ja tajuttomana nukkuvan opiskelijan Kuivajärveen

Takarivi: Elias Liimatainen, Taki Vepsäläinen, Lauri Hakkarainen, Veera Korsimo, Belinda Mäki, Tero Puukka
 Eturivi: Valter Huttunen, Albert Häme, Toivo Jokinen, Vilja Vanonen, Olli Härkälä, Eetu Rätty
 Kuva: Mikko Autere

f

- 🌲 *Sphagnum rubellum*
- 🌲 Hyden hirtvijahdit
- 🌲 Lavatanssit juhannuksena

g

- 🌲 *Sphagnum wulfianum*
- 🌲 Kaverisitsit 2022 (eka opiskelijatapah-
tuma mulle)
- 🌲 Syyshydemuisto: Sumuinen metsämai-
sama mittaustornin huipulla

h

- 🌲 *Sphagnum obtusum*
- 🌲 HT 2019
- 🌲 Saunominen pitkin viikkoa

i

- 🌲 *Sphagnum wulfianum*
- 🌲 PK-kerhon excu Portugalisiin
- 🌲 Ison saunan kuistilla jäädyttely kau-
niina kesäpäivänä, jolloin opiskelijaystävien
keskustelu ja koivunlehtien havina on
sekoittunut kauniiksi musiikiksi

j

- 🌲 *Sphagnum riparium* – ei ne suuret
tulot, vaan ne pienet menot
- 🌲 Metsäkliimaksi 2022
- 🌲 Assarikesän viimeisenä yönä kömpi
neljä sankaria Pikku saunalta kohti
B-taloa. Pysähtyivät Vanhan ruokalan
kulmalle ja kuulivat huuhekajan huhuile-
van rantapuista. Liekö ollut itse Hyytiälä
kiittämässä kesästä ja toivomassa jäl-
leennäkemistä seuraavana vuonna.

k

- 🌲 *Sphagnum squarrosum*
- 🌲 Laitsarit
- 🌲 Ihan koko Hyde ja kaikki siellä olleet
kaverit, mutta jos yksi pitäs valita, niin
varmaan kurssilounas

l

- 🌲 Möyheä *Sphagnum papillosum*
- 🌲 Korona
- 🌲 B-talon idylli

Uusi opetussuunnitelma

TAKI VEPSÄLÄINEN

Infotilaisuus koskien uutta, ensi syksynä käyttöön tulevaa opintosuunnitelmaa oli varsinainen yleisöryntäys: paikalla oli viisi opiskelijaa. Tarjoiluja ei ollut.

Studies-sivulla on infotilaisuudesta on kaiken kattava videotallenne ja uusi opintosuunnitelma kokonaisuudessaan, mutta tähän on koottu opiskelijoiden käytännön arjen kanalta merkittävimiksi arvioidut pointit.

Kenties tärkein kysymys kuuluu:
"Vaihdanks mä sit siihen uuteen opsiin?"

Kandivaiheen opiskelijoille ohje oli suora-
viivainen: Mikäli olet nyt fuksi tai muuten

suorittanut alle 60 noppaa, kannattaa vaihtaa. Ekologeille tämä tietää yhtä klikkausta Sisussa elokuussa, ekonomeille tämän lisäksi e-lomakkeen täyttämistä.

Maisterivaiheen opiskelijoilla tilanne on "opiskelijakohtainen", ja asioiden puntaroiminen omalla kohdalla lienee viisainta. Puntariin voi ekonomi asettaa vaikka helpottuvan kielivaatimuksen. Siirtymät hoituvat samalla jaottelulla kuin kandivaiheessa.

Tärkeimmät pointit

- Uutta opintosuunnitelmaa noudattaen voi valmistua 1.8.2023 alkaen. Vanhan opsin mukaisesti voi opiskella 31.7.2026 asti.
- Metsäekonomian ja markkinoinnin opintosuunnasta käytetty lyhenne MEM muuttuu FEBS:ksi, joka tulee sanoista Forest economics, business and society.
- Maisterivaiheessa uuteen opsiin siirtyvien FEBS-opiskelijoiden ei tarvitse enää opiskella vierasta kieltä B1-tasolle, vaan kolmen nopan suoritus riittää. Uuden opsin vaatimukseen kuuluu kuitenkin ME-113-kurssi, jota ei toistaiseksi voi suorittaa, mutta infotilaisuudessa lupailtiin tähän itsenäistä suoritustapaa, joka mahdollistaisi valmistumisen heti kättelyssä. Jutun kokooja kuitenkin sanoutuu irti tästä, ja suosittelee asian varmistamista vastuupettajalta tai muulta taholta.
- Ekologeilla on maisterissa jatkossa seitsemän moduulia, joista valita. Kurssit ja niiden sisällöt muuttuvat opettajakunnassa tapahtuneen sukupolvenvaihdon vuoksi.
- Maisteriopiskelijoille tulee uusi pakollinen FOR-018-kurssi, joka tulee käydä, ellei ole suorittanut 25 noppaa elokuun alkuun mennessä. Kurssi sisältää metsäalan perusasioita, jotka metsänhoitajan on hallittava.
- Kandiin tulee kaksi uutta pakollista kurssia: Joensuusta Suomen metsät: metsäsuhde ja historia, jota tilaisuuden vetäjäkin hehkutti, ja kertoi aikovansa itsekin käydä kurssin, sekä Kestävyyskurssi.
- Uuden ja vanhan opintosuunnitelman kurseja voi käydä ristiin, siis esimerkiksi noudattaa vanhaa opintosuunnitelmaa ja käydä Suomen metsät -kurssin.

Jonottamisen ilo

TEKSTI JA KUVAT: MARIA SELIN

Pihlajamäen Lidl-päivittäistavarakauppa avasi ovensa 2.2. klo 8.00. Avajaisten kunniaksi Lidlistä sai yli 20 euron ostokset tehdessä muutamia tuotteita sisältävän yllätyskassin niin kauan kuin niitä riitti. Forstihuudon toimittaja ystävänsä kanssa lähti paikan päälle kentälle raportoimaan meiningistä.

PIHLAJAMÄKI, HELSINKI 2.2. KLO 7.50 Pihlajamäen ostarille on kertynyt ihmisiä jonoksi. Se oli pisimmillään pari sataa metriä. Lidlin avajaisia oli mainostettu ainakin Instagramissa, Jodelissa, kadunvarsien kylteillä ja paikallisten mukaan myös eilen illalla oli jaettu esitteitä. Yllätyskassien määrä mietitytti myös jonottajia.

Jono lähti liikkeelle hieman ennen kahdeksaa. Kaupan käytävät olivat tietysti täynnä ja etsiessä sopivia hankintoja piti välillä kulkea ihmismassan vastavirtaan. Paikalla oli hyvin henkilökuntaa neuvomassa mistä päin eri asiat löytyvät. Tarjoustuotteita riitti, perinteisten Lidl plus -tarjousten ja erikoiserien lisäksi oli tietysti myös avajaistarjouksia. Heräteostoksilta ei siis vältytty.

Ostosten jälkeen seisottiin pitkissä kassajonossa. Jonoon perään liittymisestä kesti 15–20 minuuttia kaupasta ulos pääsemiseen. Erilaisia jononohitustapoja nähtiin: röyhkeä kiilausyritys kassan tuntumassa, kavereiden viereen liittyminen, vaikka jokaisella oli omat ostokset sekä ehkä hieman hyväksyttävämpi versio, jossa yksi perheen aikuisista jää jonoon ja toinen kerää lapsen kanssa ostoksia. Yllätyskassaja vaikutti olevan hyvin saatavilla.

Toimittajien saaman yllätyskassin tuotteiden sisältö ei ollut hirveä pettymys, tosin kosteusvoide avokadoöljyllä hieman yllätti. Maitosuklaalevy, sitruunaoliiviöljy, kahvi ja suolaiset snäksit kelpasivat hyvin.

Pihlajamäen Lidl on hyvä lisä Viikin ja sen lähialueiden palveluihin. Ketjun uusi kauppa on saatavissa kävellen kahdessakymmenessä minuutissa Silvicalta tai vaihtoehtoisesti lähes samassa ajassa 79-linjan bussilla.

Tutkimusmetsät 100 vuotta

METSÄNTUTKIMUSLAITOS

Kasvu- ja tuotostutkimus

BLOMQVISTIN KASKI 44
Vesijaon tutkimusalue

Metsikkö perustettu kylvämällä v. 1872
(alueen vanhin viljelymetsä).
Koe perustettu v. 1931.
Koeala 1 jätetty luonnontilaan.
Koe mitattu viimeksi keväällä 1986.

KOEALA 1	kpl/ha*	m ² /ha	m ³ /ha	Valta- pituus	Kasvu 80-86 m ³ /ha/v
Elävä nykypuusto	1109	60,2	763,7	34,0	10,5
Aikaisempi poistuma	1267	26,3	287,5		
Kokonaistuotos	2376	86,5	1051,2		
KOEALA 2					
Elävä nykypuusto	695	50,7	655,2	32,8	11,8
Aikaisempi poistuma	1635	35,2	339,9		
Kokonaistuotos	2330	85,9	995,1		

TEKSTI: ALBERT HÄME

Luonnonvarakeskuksen järjestämässä Metsäareenassa esiteltiin satavuotiaita tutkimusmetsiä. Katselin yleisössä taululle heijastettua karttaa, johon tutkimusmetsät oli merkattu. Neljässä olin viimeisen vuoden aikana käynyt sen kummempia tutkimusmetsistä ajattelematta. Ruotsinkylä, Vesijako, Punkaharju, Kivalo laskin mielessäni etelästä pohjoiseen.

- ▲ Professorin pytitinki Ruotsinkylässä.
- ◀ Blomqvistin kaskan kohdetietoja Vesijaolla. Kuvat: Albert Häme

Taustalla Kivalon vanhaa tutkimusmetsää. Kuva: Pinja Hermunen

Metsäylioppilaat nostavat maljan 100-vuotiaille tutkimusmetsille.
Kuva: ystävällinen Metsäareenan osallistuja

Nykyisen Suomen alueelle perustettiin ensimmäiset tutkimusmetsät 1922 Padasjoen Vesijaolle ja Vilppulaan. 20- ja 30-luvuilla verkosto laajeni pohjoiseen ja etelään. Silloin perustettiin mm. Pohjois-Suomen kurssilta tutut Kivalon ja skogsbrukista tutut Solbölen tutkimusmetsät. Myös tähän lähelle Tuusulan Ruotsinkylään pyhitettiin alue tutkimukselle. Suurimmillaan kokeilualueiden yhteen laskettu pinta-ala oli vuonna 1938 n. 106 000 hehtaaria. Menetetyille alueille jäi siten puolet tästä pinta-alasta, mutta tilannetta korjattiin perustamalla uusia tutkimusmetsiä.

Nykyisin Luonnonvarakeskuksella on käytössään tutkimusmetsiä kolmessatoista kohteessa vaatimattomat 25 000 hehtaaria, eli promille Suomen metsistä (vuonna 2005 n. 75 600 ha). Noille hehtaareille sijoittuu 1700 voimassa olevaa koemetsikköä. Luken sivuilla kylläkin arvioidaan pinta-alan olevan riittävä kokeelliseen tutkimustoimintaan. Ja hyvä niin, koska tutkimuslaitos maksaa metsien käytöstä korvauksen niiden omistajalle, Metsähallitukselle (myös mainittu Luken sivuilla).

Tutkimusmetsissä tehtyjen kokeiden pohjalta on laadittu esimerkiksi metsän kehityksen kasvuennustemallit, joita käytetään muun muassa

MOTTI-simulaattorissa. Muita tutkimusmetsien kokeista saatuja hyötyjä ovat käytännön metsänhoitoon laaditut ohjeistukset, kuten harvennusmallit ja maanmuokkauksen vaikutus uudistumiseen.

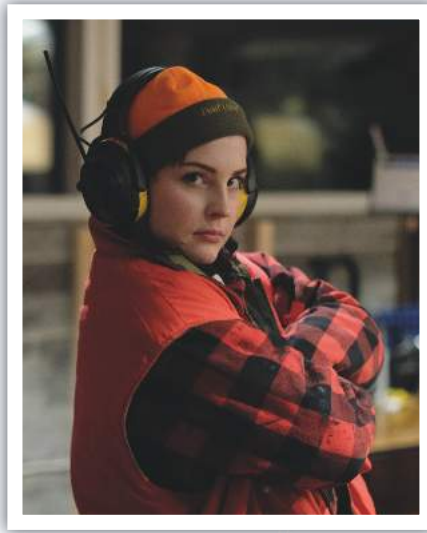
Pienen tutkimusmetsäesittelyn jälkeen kilisteltiin pyöreitä täyttäneille. Keskusteltiin sitten omassa pöydässä varovasti tutkimusmetsiin kohdistuvasta suojelupaineesta – arka aihe. Koska tutkimuskäyttöön tarvitaan monipuolisesti erilaisia metsiä eri ikäluokista, voi tutkimusmetsistä löytyä suojelemisen arvoisia kohteita, joita saatetaan kuitenkin käsitellä tutkimussuunnitelman mukaisesti. Näiden metsien rajaaminen käytön ulkopuolelle voi estää tutkimuksen kaipaavan empiirisen tiedon keräämisen. Varmaankin paljon kokeita on jo pinta-ala vähennyksissä tuhoutunut.

Tutkimusmetsät ovat muuten kivoja retkeilykohteita. Niistä löytyy usein merkattuja polkuja, joiden varrelle on pystytetty erilaisista koealoista kohdetauluja. Esimerkiksi Ruotsinkylä on lähellä ja siellä on kasvatettu paljon ulkomaalaisia puulajeja, joten ihmettelemistä riittää. Muutenkin metsiköt saattavat olla mielenkiintoisessa asennossa. Eli kevään koittaessa termarikahvit mukaan ja tutkimusmetsään! 🌲

Päivä forstina

KOONNUT: MARIA SELIN

*Päivä forstina -palstalla pääsemme seuraamaan forstin elämää yhden päivän ajan. Tällä kertaa vuorossa **Ada Hallikainen** (K-115).*

AAMULLA ENSIMMÄISENÄ...
häikiinnyin auringonvalosta.

ILAHDUIN, KUN... opintotuet kilahti tilille.

SELVISIN PUHUMALLA... pois Ilkan MARVI-kurssin läsnäolosta.

HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPIMIANI TAITOJA, KUN... näytin isälle miten nopeasti voin juoda oluen.

ONNISTUIN... saamaan itseni luen nolle perjantaina!

AJATTELIN LÄMPIMÄSTI... Antti Uotilan opetuksia syysyhdyssä.

VIIDELTÄ... otin torkut.

TÄNÄÄN OIVALSIN... ettei kevät ole onneksi kaukana.

ENNEN NUKKUMAANMENOA... luin vielä hetken Haruki Murakamin kirjaa.

HUOMENNA AION... käydä Lidlissä.

Jahtivoudin palsta

Kuva: Pinja Hermunen

Ja taas kevätlukukauden alkaessa päättyy hirvenmetsästys ja alkaa tulevan syksyn kuumeinen odotus. Hyytiälän Hirvestäjien jahtikausi 2022–23 sujui huomattavasti edellistä kautta paremmissa merkeissä. Ensimmäinen jahti oli lähes historiallinen, kun heti lauantaiaamuna laukaukset raikuivat Fredrikinmäen metsissä ja kolme hirveä kaatui ensimmäiseen ajoon. Seuraavan ajojahdin tulos ei ollut aivan yhtä hyvä, kun saldoksi jäi ainoastaan yksi ohilaukaus. Mutta kauden kahdessa koirajahdissa saatiin kuitenkin paikattua tätä ja koko kauden saldoksi tuli 4 aikuista ja 1 vasa. Toisen jahdin saaliittomuuskin johtui lähinnä siitä, että en antanut lupaa aikuisen hirven ampumiseen, vaikka jälkikäteen ajateltuna sen olisi hyvillä mielin voinutkin kaataa. Hirvien puutteesta Hyytiälän jahdit eivät näillä näkymin ensi kaudella kärsi.

Tulevana syksynä toivoisin kuitenkin nuorimmilta kurseilta tätä vuotta vahvempaa läsnäoloa Hyytiälän jahdeissa. Tällä hetkellä näyttää pahasti siltä, että kuten lähes kaikkia maamme metsästysseuroja, myös Hyytiälän hirvestäjiä uhkaa ukkoutuminen! Ajoketju sen kuin harvenee vanhojen poistuessa jahtien vahvuudesta, myös ampujapuolella alkanee pian näkymään sama ilmiö. Ja minun itseni-kin kuuluisi jo ensi syksynä olla nauttimassa emeritusvoudin ansaitusta statuksesta, mutta jatkajaa ei ole löytynyt! Tulevaisuus näyttää miten Hyytiälän jahdeille käy...

Jahtivoutinne
Matias Virta

Tiedottaja tiedottaa

Helou!

Vuosi ja sen myötä uusi, allekirjoittaneelle toinen, hallituskausi on lähtenyt käyntiin juttua kirjoittaessa jo yli kuukausi sitten, eikä vuodenalkamistoivotuksia taideta enää jaksaa. Näin se aika kuluu, kevät lähenee ja mikä parasta, päivä pitenee. <3

Kevät tuo mukanaan kaikennäköistä – pessimisteille ikävästi häikäisevää aurinkoa ja allergikoille siitepölyä – ja opiskelijalle tapahtumia tuutin täydeltä, isommasta päästä löytyvät tietenkin ensin laskiainen ja loppuhuipennuksena vappu (jota en ehkä vielä kehtaa hypettää, kattellaan ensi viikolla). Välissä päästään juhlimaan neljän vuoden odotuksen jälkeen taas liveinä Myon vuosijuhlia, kun rakas ainejärjestömme täyttää maaliskuun alussa kunnioitettavat 114 vuotta! Itse odotan ehkä jopa vielä enemmän seuraavan päivän sillistä, joka sisäpiiritietojen (ja ihan julkisen tiedotuksen) mukaan poikkeaa meillä totutusta Silvica-aamupalasta, ja noudattelee suuren maailman tyyliä. Oikea bilesillis!!!

Suurin osa onkin varmaan jo huomannut, että sähköpostiin on alkanut aina välillä kilahdella ”Myo tiedottaa :)” -uutiskirje, johon on koottu lähiaikojen tapahtumia, ilmoitusasioita ja mitälie katson mainitsemisen arvoiseksi. Sitä voi iltasaduksi lukea. Tiheämpään tahtiin infoa tulee Myon uunituoreelle TG-kannulle, joka kannattaa myös ottaa haltuun!

Med vänlig hälsning, mit freundlichen Grüßen, best regards,
mitä näitä nyt on
Taki Vepsäläinen

Kalenterintäytettä

20.2. Tanssitreenit

21.2. Laskiainen

27.2.–5.3. Vujuviikko:

27.2. Tanssitreenit

28.2. Vuosikokous

1.3. Synttärikaffet

3.3. Vujut

4.3. Sillis!!!

9.–11.3. VM-kisat

4.4. Casino Silvica

11.4. Myo x Yfk beerpong-turnaus

17.4. Joensuulaiset vierailulla
Huhtikuun vikat pari viikkoa vappu